

NÂNG CAO CHẤT LƯỢNG BIỂU DIỄN CÁC TÁC PHẨM MANG ÂM HƯỞNG THÍNH PHÒNG TRONG ĐÀO TẠO MÔN HỌC KỸ THUẬT DIỄN VIÊN TẠI KHOA NGHỆ THUẬT TRƯỜNG ĐẠI HỌC HẠ LONG

Nguyễn Phương Hiền
Trường Đại học Hạ Long

Tóm tắt: Bài viết tập trung nghiên cứu việc nâng cao chất lượng biểu diễn các tác phẩm mang âm hưởng thính phòng trong đào tạo học phần Kỹ thuật diễn viên tại Khoa Nghệ thuật, Trường Đại học Hạ Long. Trên cơ sở phân tích đặc trưng của phong cách thính phòng và vai trò của môn học trong chương trình đào tạo, nghiên cứu chỉ ra những hạn chế còn tồn tại trong quá trình biểu diễn của sinh viên, đặc biệt ở các yếu tố kỹ thuật, cảm thụ nghệ thuật và khả năng biểu đạt nội tâm. Từ đó, bài viết đề xuất một số giải pháp trọng tâm như đổi mới phương pháp giảng dạy, tăng cường rèn luyện kỹ năng, ứng dụng công nghệ trong đào tạo, xây dựng môi trường biểu diễn thực tế và nâng cao năng lực giảng viên. Các giải pháp này nhằm góp phần nâng cao chất lượng đào tạo nghệ thuật biểu diễn, đáp ứng yêu cầu phát triển trong bối cảnh hội nhập hiện nay.

Từ khóa: âm hưởng thính phòng, kỹ thuật diễn viên, biểu diễn nghệ thuật, đào tạo nghệ thuật.

IMPROVING THE QUALITY OF PERFORMANCE OF CHAMBER-INDUCED WORKS IN THE ACTING TECHNIQUE COURSE AT THE FACULTY OF ARTS, HA LONG UNIVERSITY

Abstract: This article focuses on researching the improvement of performance quality of chamber-influenced works in the Acting Technique course at the Faculty of Arts, Ha Long University. Based on an analysis of the characteristics of chamber music style and the role of the subject in the training program, the study points out the limitations that still exist in the performance process of students, especially in technical elements, artistic appreciation, and the ability to express inner feelings. From there, the article proposes several key solutions such as innovating teaching methods, strengthening skills training, applying technology in training, building a realistic performance environment, and enhancing lecturer capacity. These solutions aim to contribute to improving the quality of performing arts training, meeting the development requirements in the current context of integration.

Keywords: chamber music, actor technique, performing arts, arts training.

Nhận bài: 25/04/2026

Phản biện: 23/05/2026

Duyệt đăng: 27/05/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh hội nhập quốc tế và phát triển mạnh mẽ của đời sống văn hóa nghệ thuật, yêu cầu đối với đào tạo nghệ thuật biểu diễn ngày càng cao, đặc biệt là đối với các loại hình mang tính học thuật như nghệ thuật thính phòng. Các tác phẩm mang âm hưởng thính phòng không chỉ đòi hỏi sự chính xác về kỹ thuật mà còn yêu cầu khả năng cảm thụ tinh tế và biểu đạt chiều sâu nội tâm của người diễn viên.

Tại Khoa Nghệ thuật, Trường Đại học Hạ Long, học phần Kỹ thuật diễn viên giữ vai trò quan trọng trong việc hình thành và phát triển năng lực biểu diễn cho sinh viên. Tuy nhiên, thực tiễn giảng dạy cho thấy việc thể hiện các tác phẩm mang âm hưởng thính phòng của sinh viên vẫn còn nhiều hạn chế, chưa đáp ứng được yêu cầu về tính chuyên nghiệp và chiều sâu nghệ thuật. Xuất phát từ thực tế đó, bài viết nhằm phân tích đặc điểm của phong cách thính phòng, đánh giá

thực trạng và đề xuất các giải pháp nhằm nâng cao chất lượng biểu diễn trong quá trình đào tạo hiện nay.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Khái niệm âm hưởng thính phòng

Âm hưởng thính phòng là một phong cách biểu diễn nghệ thuật mang tính đặc thù, hình thành từ truyền thống âm nhạc thính phòng phương Tây và được mở rộng sang nhiều loại hình nghệ thuật biểu diễn khác như sân khấu, thanh nhạc và độc diễn. Điểm nổi bật của phong cách này là tính tinh tế, gần gũi và hướng tới chiều sâu biểu đạt hơn là sự phô diễn hình thức. Không gian biểu diễn thính phòng thường nhỏ, tạo điều kiện cho sự tương tác trực tiếp giữa người biểu diễn và khán giả, qua đó làm nổi bật tính chân thực và độ “tinh lọc” trong từng chi tiết biểu đạt.

Về phương diện nghệ thuật, âm hưởng thính phòng đề cao sự thống nhất giữa kỹ thuật và cảm

xúc. Người biểu diễn không chỉ cần nắm vững kỹ năng mà còn phải có khả năng cảm thụ tinh tế, thể hiện được những biến chuyển nội tâm một cách tự nhiên và sâu sắc. Mỗi yếu tố như ánh mắt, cử chỉ, nhịp điệu, ngữ điệu đều phải được kiểm soát chặt chẽ nhằm tạo nên hiệu quả biểu đạt cao nhất trong một không gian biểu diễn hạn chế.

Bên cạnh đó, các tác phẩm mang âm hưởng thánh phòng thường có cấu trúc chặt chẽ, nội dung giàu tính học thuật và giá trị thẩm mỹ cao. Điều này đòi hỏi người biểu diễn không chỉ có năng lực kỹ thuật mà còn phải có tư duy nghệ thuật, khả năng phân tích và cảm nhận tác phẩm ở mức độ sâu. Vì vậy, có thể khẳng định rằng âm hưởng thánh phòng không chỉ là một phong cách biểu diễn mà còn là một chuẩn mực nghệ thuật, phản ánh trình độ chuyên môn và năng lực sáng tạo của người nghệ sĩ.

2.2. Vai trò của môn Kỹ thuật diễn viên

Môn Kỹ thuật diễn viên giữ vị trí nền tảng trong chương trình đào tạo nghệ thuật biểu diễn, góp phần trực tiếp vào việc hình thành năng lực nghề nghiệp cho sinh viên. Đây là học phần mang tính tổng hợp, kết nối giữa lý thuyết và thực hành, giúp người học từng bước làm chủ các phương tiện biểu đạt nghệ thuật và định hình phong cách biểu diễn cá nhân.

Thông qua quá trình rèn luyện trong môn học, sinh viên không chỉ được trang bị hệ thống kỹ năng cơ bản mà còn phát triển tư duy nghệ thuật và khả năng cảm thụ thẩm mỹ. Điều này tạo điều kiện để người học tiếp cận tác phẩm một cách có chiều sâu, từ đó nâng cao chất lượng biểu đạt trong quá trình biểu diễn.

Trong bối cảnh đào tạo hiện nay, đặc biệt đối với các tác phẩm mang âm hưởng thánh phòng, môn Kỹ thuật diễn viên càng thể hiện rõ vai trò then chốt khi đặt ra yêu cầu cao về sự tinh tế, chính xác và khả năng biểu hiện nội tâm. Do đó, học phần này không chỉ là nền tảng kỹ thuật mà còn là cơ sở quan trọng góp phần nâng cao chất lượng đào tạo và năng lực biểu diễn của sinh viên nghệ thuật.

2.3. Giải pháp nâng cao chất lượng biểu diễn

Nâng cao chất lượng biểu diễn các tác phẩm mang âm hưởng thánh phòng trong đào tạo môn Kỹ thuật diễn viên là một yêu cầu mang tính cấp thiết, đòi hỏi sự đổi mới đồng bộ từ nội dung, phương pháp đến điều kiện tổ chức đào tạo. Đặc thù của các tác phẩm thánh phòng không chỉ nằm ở yêu cầu kỹ thuật cao mà còn ở chiều sâu biểu đạt

nghệ thuật, do đó việc nâng cao chất lượng biểu diễn cần được tiếp cận theo hướng toàn diện, kết hợp chặt chẽ giữa đào tạo lý thuyết, rèn luyện kỹ năng và trải nghiệm thực tiễn. Trên cơ sở đó, các giải pháp cần được triển khai một cách hệ thống, có tính kế thừa và phát triển phù hợp với điều kiện thực tế của cơ sở đào tạo.

2.3.1. Đổi mới phương pháp giảng dạy

Đổi mới phương pháp giảng dạy là yếu tố then chốt nhằm nâng cao chất lượng đào tạo và đáp ứng yêu cầu ngày càng cao của nghệ thuật biểu diễn hiện đại. Trong đó, cần chuyển mạnh từ phương pháp giảng dạy mang tính truyền thụ một chiều sang phương pháp dạy học tích cực, lấy người học làm trung tâm, chú trọng phát huy tính chủ động, sáng tạo và khả năng tự khám phá của sinh viên.

Đối với các tác phẩm mang âm hưởng thánh phòng, việc đổi mới phương pháp giảng dạy cần hướng tới việc giúp sinh viên hiểu sâu bản chất nghệ thuật của tác phẩm, thay vì chỉ dừng lại ở việc tái hiện hình thức biểu diễn. Giảng viên cần tăng cường các hoạt động phân tích kịch bản, xử lý tình huống nghệ thuật, luyện tập biểu cảm nội tâm và xây dựng hình tượng nhân vật. Đồng thời, việc tích hợp liên ngành giữa âm nhạc, sân khấu và văn học cũng góp phần mở rộng tư duy nghệ thuật, giúp sinh viên có cái nhìn toàn diện và sâu sắc hơn trong quá trình biểu diễn.

2.3.2. Tăng cường rèn luyện kỹ năng biểu diễn

Rèn luyện kỹ năng biểu diễn là quá trình lâu dài, đòi hỏi sự kiên trì và phương pháp phù hợp. Đối với phong cách thánh phòng, yêu cầu về độ chính xác, tinh tế và khả năng kiểm soát biểu đạt là rất cao, do đó việc luyện tập cần được tổ chức một cách khoa học và có định hướng rõ ràng.

Sinh viên cần được chú trọng rèn luyện đồng bộ các yếu tố như hình thể, giọng nói, nhịp điệu và biểu cảm nội tâm. Bên cạnh đó, việc luyện tập cần gắn với từng dạng tác phẩm cụ thể, giúp người học hiểu rõ đặc trưng phong cách và yêu cầu biểu diễn của từng loại hình. Việc kết hợp giữa luyện tập cá nhân và luyện tập nhóm không chỉ giúp hoàn thiện kỹ năng mà còn nâng cao khả năng phối hợp và tương tác trong biểu diễn. Đồng thời, cần tạo điều kiện để sinh viên tự đánh giá, điều chỉnh và hoàn thiện kỹ năng thông qua các hình thức phản hồi đa chiều.

2.3.3. Ứng dụng công nghệ trong đào tạo

Trong bối cảnh chuyển đổi số hiện nay, việc ứng dụng công nghệ vào đào tạo nghệ thuật biểu diễn đã trở thành xu hướng tất yếu, góp phần nâng

cao chất lượng và hiệu quả giảng dạy. Việc sử dụng các thiết bị ghi hình, phần mềm phân tích biểu diễn và nền tảng học tập trực tuyến giúp quá trình dạy và học trở nên linh hoạt, trực quan và dễ tiếp cận hơn.

Thông qua việc ghi lại quá trình biểu diễn, sinh viên có thể quan sát, phân tích và tự đánh giá những ưu điểm cũng như hạn chế của bản thân, từ đó điều chỉnh và hoàn thiện kỹ năng. Đồng thời, giảng viên có thể sử dụng các tư liệu số, video mẫu hoặc các chương trình biểu diễn chuyên nghiệp làm tài liệu tham khảo, giúp sinh viên tiếp cận với chuẩn mực nghệ thuật ở mức cao hơn. Việc ứng dụng công nghệ còn tạo điều kiện cá nhân hóa quá trình đào tạo, đáp ứng nhu cầu và năng lực khác nhau của từng người học.

2.3.4. Tạo môi trường biểu diễn thực tế

Môi trường biểu diễn thực tế là yếu tố không thể thiếu trong quá trình đào tạo nghệ thuật, đặc biệt đối với các loại hình mang tính biểu cảm cao như thính phòng. Việc tạo điều kiện cho sinh viên tham gia biểu diễn trong các không gian thực tế sẽ giúp người học nâng cao kỹ năng, tích lũy kinh nghiệm và rèn luyện bản lĩnh sân khấu.

Các cơ sở đào tạo cần tổ chức thường xuyên các chương trình biểu diễn, sân khấu hóa học phần hoặc các buổi báo cáo kết quả học tập. Đồng thời, việc liên kết với các nhà hát, trung tâm văn hóa nghệ thuật hoặc các sự kiện biểu diễn bên ngoài sẽ mở rộng cơ hội cọ xát thực tiễn cho sinh viên. Thông qua quá trình này, người học không chỉ hoàn thiện kỹ năng biểu diễn mà còn nâng cao khả năng thích ứng với các điều kiện sân khấu khác nhau, từ đó từng bước hình thành phong cách biểu diễn chuyên nghiệp.

2.3.5. Nâng cao năng lực giảng viên

Đội ngũ giảng viên là nhân tố quyết định đến chất lượng đào tạo, do đó việc nâng cao năng lực chuyên môn và nghiệp vụ sư phạm cho giảng viên là yêu cầu tất yếu. Giảng viên cần thường xuyên cập nhật kiến thức chuyên ngành, tiếp cận các xu hướng nghệ thuật mới cũng như đổi mới phương pháp giảng dạy nhằm đáp ứng yêu cầu đào tạo trong bối cảnh hiện đại.

Bên cạnh đó, việc tăng cường hoạt động nghiên cứu khoa học, tham gia các hội thảo chuyên ngành và trao đổi học thuật sẽ giúp giảng viên nâng cao trình độ chuyên môn và mở rộng tầm nhìn. Đặc biệt, đối với các tác phẩm mang âm hưởng thính phòng, giảng viên cần có sự am hiểu sâu sắc về phong cách biểu diễn, từ đó định hướng và hướng dẫn sinh viên một cách hiệu quả. Sự kết hợp giữa kinh nghiệm thực tiễn và năng lực sư phạm sẽ góp phần nâng cao chất lượng đào tạo và phát triển năng lực biểu diễn cho sinh viên một cách bền vững.

III. KẾT LUẬN

Nâng cao chất lượng biểu diễn các tác phẩm mang âm hưởng thính phòng trong đào tạo môn Kỹ thuật diễn viên là yêu cầu mang tính tất yếu trong bối cảnh đổi mới giáo dục nghệ thuật hiện nay. Thông qua việc triển khai đồng bộ các giải pháp như đổi mới phương pháp giảng dạy, tăng cường rèn luyện kỹ năng, ứng dụng công nghệ, xây dựng môi trường biểu diễn thực tế và nâng cao năng lực giảng viên, có thể góp phần cải thiện rõ rệt năng lực biểu diễn của sinh viên. Điều này không chỉ giúp người học đáp ứng tốt hơn các yêu cầu nghề nghiệp mà còn góp phần nâng cao chất lượng đào tạo của Khoa Nghệ thuật, Trường Đại học Hạ Long trong tiến trình hội nhập và phát triển.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Bộ Giáo dục và Đào tạo (2018), Chương trình giáo dục đại học khối ngành nghệ thuật.
 Nguyễn Đình Tấn (2015), Giáo trình Kỹ thuật biểu diễn, NXB Sân khấu.
 Trần Văn Khê (2004), Âm nhạc truyền thống và hiện đại, NXB Trẻ.
 Lê Ngọc Canh (2010), Nghệ thuật biểu diễn và phương pháp đào tạo, NXB Văn hóa – Nghệ thuật.
 Stanislavski, K. (1980), An Actor Prepares, Theatre Arts Books.
 Benedetti, J. (1998), Stanislavski and the Actor, Routledge.